

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a doua)

26 mai 2016(*)

„Trimitere preliminară – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată – Directiva 2006/112/CE – Scutire – Articolul 135 alineatul (1) litera (d) – Operațiuni privind plățile și viramentele – Noțiune – Cumpărare prin telefon sau pe internet de bilete de cinema – Plată cu cardul de debit sau cu cardul de credit – Servicii numite «de procesare a plății cu cardul»”

În cauza C-607/14,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de First-tier Tribunal (Tax Chamber) [Tribunalul de Primă Instanță (Secția fiscală), Regatul Unit], prin decizia din 22 decembrie 2014, primită de Curte la 29 decembrie 2014, în procedura

Bookit Ltd

împotriva

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs,

CURTEA (Camera a doua),

compusă din domnul M. Ileși, președinte de cameră, doamna C. Toader, domnul A. Rosas, doamna A. Prechal și domnul E. Jarașișnas (raportor), judecători,

avocat general: domnul M. Campos Sánchez-Bordona,

grefier: doamna L. Hewlett, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 16 decembrie 2015,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Bookit Ltd, de N. Gardner și de S. Mardell, solicitors, precum și de Z. Yang, barrister, și de A. Hitchmough, QC;
- pentru guvernul Regatului Unit, de M. Holt, în calitate de agent, asistat de K. Beal, QC;
- pentru guvernul elen, de S. Charitaki și de A. Magrippi, în calitate de agenți;
- pentru guvernul portughez, de L. Inez Fernandes, de A. Cunha și de R. Campos Laires, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de L. Lozano Palacios și de R. Lyal, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 135 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7, denumită în continuare „Directiva TVA”).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Bookit Ltd, pe de o parte, și Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (administrația fiscală și vamală din Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, denumită în continuare „administrația fiscală”), în legătură cu refuzul scutirii de taxa pe valoarea adăugată (TVA) a anumitor prestări de servicii efectuate de Bookit.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

- 3 Articolul 2 alineatul (1) litera (c) din Directiva TVA supune la plata TVA-ului „prestările de servicii efectuate cu titlu oneros pe teritoriul unui stat membru de către o persoană impozabilă care acționează ca atare”.
- 4 Articolul 135 alineatul (1) literele (b)-(g) din această directivă prevede, în termeni în esență identici, scutirile care erau prevăzute anterior la articolul 13 secțiunea B litera (d), respectiv la punctele 1-6 din Aseea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO 1977, L 145, p. 1).
- 5 Potrivit articolului 135 alineatul (1) litera (d) din Directiva TVA:
- „Statele membre scutesc următoarele operațiuni:

[...]

(d) operațiuni, inclusiv negocierea, privind conturile de depozit sau conturile curente, plăți, viramente, creanțe, cecuri și alte instrumente negociabile, exceptând recuperarea creanțelor [...]

Dreptul Regatului Unit

- 6 Articolul 31 din Value Added Tax Act 1994 (Legea din 1994 privind taxa pe valoarea adăugată, denumită în continuare „Legea din 1994”) prevede la alineatul (1) că „[...]ivirările de bunuri sau prestările de servicii sunt scutite dacă corespund descrierii care figurează în prezent la anexa 9”.
- 7 Anexa 9 amintită menționează mai multe grupe de bunuri și de servicii care beneficiază de o scutire de TVA. Grupa 5 din aceasta vizează finanțele și prevede scutirea următoarelor servicii:

„[...]”

1. Viramentul, transferul sau primirea de bani, a oricărui titlu care reprezintă bani sau a oricărui bilet sau ordin care are drept scop plata în bani, precum și orice operațiune referitoare la bani sau la efecte similare.

[...]

5. Furnizarea de servicii de c?tre intermediari în leg?tur? cu orice opera?iune vizat? la punctul 1, 2, 3, 4 sau 6 (indiferent dac? asemenea opera?iuni sunt încheiate în final) de c?tre o persoan? care ac?ioneaz? în calitate de intermediar.

[...]"

Litigiul principal ?i întreb?rile preliminare

8 Bookit este o societate de?inut? în propor?ie de 100 % de Odeon Cinemas Holding Limited (denumit? în continuare „Odeon”), care de?ine ?i exploateaz? un lan? de cinematografe în Regatul Unit. Activitatea comercial? declarat? a Bookit const? în procesarea pl??ilor efectuate cu carduri de debit ?i cu carduri de credit (denumit? în continuare „procesarea pl??ii cu cardul”) pentru clien?ii grupului de?inut de Odeon. Ea gestioneaz? de asemenea un call center în numele Odeon. Veniturile Bookit provin exclusiv din opera?iunile legate de grupul de?inut de Odeon ?i de la clien?ii acestor cinematografe.

9 Printr?o decizie din 24 decembrie 2009, administra?ia fiscal? a concluzionat c? presta?iile efectuate de Bookit în schimbul unor pl??i descrise clien?ilor care cump?rau bilete de cinema Odeon drept comisioane aferente serviciului de procesare a pl??ii cu cardul nu constituie prest?ri de servicii scutite în temeiul grupei 5 din anexa 9 la Legea din 1994. Bookit a formulat o ac?iune la First?tier Tribunal (Tax Chamber) [Tribunalul de Prim? Instan?? (Sec?ia fiscal?), Regatul Unit] împotriva acestei decizii.

10 Aceast? instan?? precizeaz? c? vânz?rile de bilete pentru cinematografele Odeon se efectueaz? fie la casele ?i la automatele cinematografelor, fie prin telefon, prin intermediul unui call center, fie pe internet.

11 Vânz?rile la case sunt realizate de angaja?ii Odeon. Pentru aceste vânz?ri, ca ?i pentru cele realizate la automatele cinematografelor, Bookit furnizeaz? Odeon servicii de procesare a pl??ilor cu cardul, îns? niciun comision nu se factureaz? Odeon sau clien?ilor pentru aceste servicii. Vânz?rile prin telefon ?i pe internet sunt efectuate de Bookit, care ac?ioneaz? în calitate de agent al Odeon. Pentru aceste vânz?ri, cump?rarea biletelor cu cardul de debit sau cu cardul de credit determin? plata de c?tre client a pre?ului biletului, precum ?i a comisionului aferent serviciului de procesare a pl??ii cu cardul. În perioadele în cauz?, acesta a variat între 0,65 ?i 0,75 lire sterline (GBP) (aproximativ 0,82 ?i 0,95 euro) pe opera?iune.

12 Instan?a de trimitere arat? c?, în toat? perioada în cauz?, pl??ile cu cardul de debit ?i cu cardul de credit percepute de Bookit de la clien?ii care cump?rau bilete pentru cinematografele Odeon au fost procesate de banca sa acceptant?, în temeiul unui contract de prest?ri de servicii. Acest contract prevedea c? banca acceptant? crediteaz? contul Bookit cu totalul cuantumului opera?iunilor pentru care îi erau prezentate datele aferente opera?iunilor cu cardul în cauz?. Acesta prevedea de asemenea c? Bookit sau, dac? era cazul, Odeon era obligat?, pe de o parte, s? ob?in?, de la banca sa acceptant?, un cod de autorizare – eliberat de banca titularului cardului, numit? „banca emitent?”, ?i care confirma, în esen??, validitatea cardului ?i disponibilitatea fondurilor – înaintea efectu?rii oric?rei vânz?ri ?i, pe de alt? parte, s? se asigure c? acest cod era inclus într?un fi?ier, numit „fi?ier de pl??i”, care prelua datele opera?iunilor cu cardul ?i care trebuia s? fie retransmis acestei b?nci acceptante la sfâr?itul zilei în vederea încheierii pl??ilor.

13 Odeon ?i Bookit au încheiat de asemenea un contract de prest?ri de servicii distinct cu DataCash Limited, în temeiul c?ruia DataCash furniza „servicii de plat? standard cu cardul bancar”. Aceste servicii cuprindeau ob?inerea codurilor de autorizare în numele ?i pe seama Bookit, prin depunerea cererilor de autorizare necesare la banca acceptant? ?i primirea

r?spunsurilor corespunz?toare, precum ?i stocarea autoriza?iilor într?un fi?ier grupat, care permitea s? se afle dac? vânz?rile au fost efectuate de Odeon în cinematografe sau de Bookit la distan??, în vederea proces?rii de c?tre banca acceptant?.

14 Instan?a de trimitere arat? c?, în practic?, cump?rarea unui bilet de cinema prin telefon sau pe internet include etapele descrise în continuare. Mai întâi, clientul furnizeaz? Bookit datele relevante privind cardul de debit sau cardul de credit pe care dore?te s? îl utilizeze, precum numele ?i adresa titularului acestuia, num?rul ?i criptograma care figureaz? pe verso, date pe care Bookit le trimite, prin intermediul DataCash, b?ncii acceptante. Aceasta din urm? le transmite b?ncii emitente care, dac? sunt acceptate, aloc? banii ?i transmite un cod de autorizare b?ncii acceptante. Aceasta, prin intermediul DataCash, transmite respectivul cod Bookit, care, atunci când îl prime?te, examineaz? dac? locurile de cinema solicitate sunt înc? disponibile. În caz afirmativ, biletele sunt atribuite clientului, iar opera?iunea este încheiat? pentru acesta din urm?, care prime?te din partea Odeon o confirmare a rezerv?rii care indic? c? au fost sau vor fi prelevate prin intermediul cardului s?u o sum? în schimbul biletelor rezervate, precum ?i o sum? datorat? Bookit cu titlu de cheltuieli de rezervare.

15 Ulterior, în cadrul procesului de la sfâr?itul zilei efectuat de fiecare cinematograful, Bookit transmite DataCash informa?iile de plat? pe care le?a colectat, sub forma unor fi?iere de pl??i care cuprind, pentru fiecare opera?iune, datele referitoare la plata cu cardul, inclusiv codul de autorizare al b?ncii emitente, apoi DataCash trimite b?ncii acceptante un fi?ier grupat care preia toate opera?iunile încheiate în cursul zilei, în vederea transmiterii lor diferitor b?nci emitente, ceea ce declan?eaz? plata de c?tre b?ncile emitente c?tre banca acceptant?. Aceasta din urm? crediteaz? atunci contul bancar al Bookit cu fondurile în cauz?. În sfâr?it, Bookit vireaz? c?tre Odeon încas?rile provenind din vânzarea biletelor ?i p?streaz? comisioanele aferente serviciului de procesare a pl??ii cu cardul.

16 Instan?a de trimitere arat? c? rolul Bookit cuprinde astfel, pe de o parte, o presta?ie ca agent al Odeon de vânzare a biletelor ?i, pe de alt? parte, furnizarea c?tre cump?r?torii acestor bilete de servicii de procesare a pl??ii cu cardul constând în ob?inerea informa?iilor privind cardul de la client, în transmiterea acestor informa?ii b?ncii acceptante, în ob?inerea codului de autorizare de la aceasta din urm? ?i în retransmiterea informa?iilor referitoare la card, inclusiv codul de autorizare, b?ncii acceptante în cadrul procesului de plat?.

17 Instan?a de trimitere precizeaz? c?, în primul rând, f?r? fi?ierele de pl??i, banca acceptant? nu ar fi în m?sur? s? ?tie dac? opera?iunile au fost încheiate. În al doilea rând, Bookit nu ar putea procesa pl??ile cu cardul f?r? serviciile unei b?nci acceptante întrucât nu poate furniza datele referitoare la carduri direct b?ncilor emitente în vederea ob?inerii codurilor de autorizare. În al treilea rând, Bookit are de asemenea nevoie de serviciile DataCash pentru ca datele referitoare la carduri s? fie puse sub o form? recunoscut? de sistemul de plat?. Instan?a men?ionat? arat? c? pentru aceasta este îns? cert c? interven?ia DataCash nu are un impact asupra naturii serviciului furnizat de Bookit. În al patrulea rând, ea atrage aten?ia c? rela?iile dintre Odeon, Bookit ?i clien?ii lor sunt descrise pe situl internet al Odeon ?i este de p?rere c?, pe întreaga perioad? în cauz?, ace?ti clien?i ?tiau c? încheie un contract distinct cu Bookit pentru prestarea serviciului de procesare a pl??ii cu cardul, în schimbul pl??ii unui comision.

18 În fața instanței de trimitere, Bookit susține că serviciul de procesare a plății cu cardul pe care îl furnizează cumpărătorilor de bilete de cinema Odeon constituie o prestare de servicii scutită în temeiul anexei 9 grupa 5 punctul 1 din Legea din 1994 și al articolului 135 alineatul (1) litera (d) din Directiva TVA, transmiterea către banca acceptantă a datelor referitoare la carduri, inclusiv a codurilor de autorizare, având ca efect transferul fondurilor în contul pe care Bookit îl deține la această bancă.

19 Administrația fiscală, în schimb, arată că Bookit nu operează în niciun moment transferul de fonduri pentru clienții Odeon în sensul jurisprudenței Curții, acest transfer fiind efectuat de banca acceptantă împreună cu băncile emitente. Prin urmare, serviciile efectuate de Bookit ar fi supuse cotei de TVA standard.

20 Instanța de trimitere arată că întâmpină, la fel ca alte instanțe din Regatul Unit, dificultăți în a determina ce tip de activitate intră în domeniul de aplicare al scutirii prevăzute la articolul 135 alineatul (1) litera (d) din Directiva TVA.

21 În aceste condiții, First-tier Tribunal (Tax Chamber) [Tribunalul de Primă Instanță (Secția fiscală)] a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) În cazul scutirii de TVA prevăzute la articolul 135 alineatul (1) litera (d) din [Directiva TVA], astfel cum a fost interpretat de Curte în Hotărârea din 5 iunie 1997, SDC (C-2/95, EU:C:1997:278), care sunt principiile relevante care trebuie să fie aplicate atunci când se stabilește dacă un «serviciu de procesare a plăților efectuate [cu cardul]» (cum este serviciul furnizat în speță) are «ca efect un transfer de fonduri și determină modificări juridice și financiare» în sensul punctului 66 din hotărârea respectivă?

2) Care sunt elementele care diferențiază, în principiu, i) un serviciu care constă în comunicarea informațiilor financiare fără de care plata nu ar fi realizată, dar care nu se încadrează în domeniul de aplicare al scutirii [ca în Hotărârea din 28 iulie 2011, Nordea Pankki Suomi (C-350/10, EU:C:2011:532)], ii) de un serviciu de procesare a datelor care are în practică efectul de a transfera fondurile și în privința căreia Curtea a statuat că se poate încadra, prin urmare, în domeniul de aplicare al scutirii [ca la punctul 66 din Hotărârea din 5 iunie 1997, SDC (C-2/95, EU:C:1997:278)]?

3) În special și în cadrul serviciilor de procesare a plății [cu cardul]:

a) este scutirea aplicabilă unor astfel de servicii care determină un transfer de fonduri, dar care nu cuprinde funcția care constă în debitarea unui cont sau în creditarea altuia cu suma corespunzătoare?

b) depinde dreptul la scutire de faptul dacă prestatorul de servicii obține el însuși codurile de autorizare direct de la banca emitentă sau, în mod alternativ, le obține prin banca sa acceptantă?”

Cu privire la întrebările preliminare

Observații introductive

22 Instanța de trimitere își întemeiază cererea de decizie preliminară pe premisa potrivit căreia serviciul de procesare a plății cu cardul efectuat de Bookit atunci când o persoană care dorește să meargă la un cinematograful Odeon cumpără prin intermediul Bookit un bilet pe care îl plătește prin intermediul unui card de debit sau al unui card de credit constituie o prestare de servicii

distinct? și independent? de vânzarea acestui bilet.

23 Curtea a statuat însă că cheltuielile suplimentare facturate clienților de un prestator de servicii, în cazul în care clienții respectivi plătesc aceste servicii prin card de credit, prin card de debit, prin cec sau în numerar la ghișeul unei bănci sau al unui agent împuternicit să primească plata în numele acestui prestator de servicii, nu reprezintă contrapartida unei prestați de servicii distincte și independente de prestarea de servicii principală pentru care este efectuată această plată (a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 decembrie 2010, *Everything Everywhere*, C-276/09, EU:C:2010:730, punctul 32).

24 În această privință, Curtea a considerat, mai întâi, că punerea la dispoziția clienților de către prestatorul unui serviciu principal a unei infrastructuri ce le permite să plătească prețul serviciului respectiv, în special prin card bancar, nu reprezintă pentru clienții respectivi un scop în sine și că această pretinsă prestare de servicii, la care clienții menționați nu pot să recurgă independent de cumpărarea serviciului principal, nu prezintă, din punctul de vedere al acestora din urmă, niciun interes autonom în raport cu acest serviciu (a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 decembrie 2010, *Everything Everywhere*, C-276/09, EU:C:2010:730, punctul 27).

25 În continuare, Curtea a adăugat că primirea unei plăți, precum și procesarea acesteia sunt legate în mod intrinsec de orice prestare de servicii furnizată cu titlu oneros și că este inerent unei asemenea prestații ca prestatorul de servicii să solicite să fie plătit și să depună eforturile necesare în vederea efectuării de către client, în schimbul prestației furnizate, a unei plăți efective, considerând că, în principiu, orice mod de plată pentru o prestare de servicii implică faptul ca prestatorul să efectueze anumite demersuri pentru procesarea plății, chiar dacă întinderea acestor demersuri poate varia în funcție de modul de plată (a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 decembrie 2010, *Everything Everywhere*, C-276/09, EU:C:2010:730, punctul 28).

26 În sfârșit, Curtea a precizat că împrejurarea că un preț distinct pentru pretinsul serviciu financiar este identificat în documentul contractual și este detaliat în mod separat în facturile adresate clienților nu este determinant în această privință, considerând că faptul că este facturat un preț unic sau că au fost prevăzute contractual prețuri distincte nu prezintă o importanță decisivă pentru a stabili dacă trebuie să se considere că există două sau mai multe operațiuni distincte sau o operațiune economică unică (a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 decembrie 2010, *Everything Everywhere*, C-276/09, EU:C:2010:730, punctul 29 și jurisprudența citată).

27 În conformitate cu o jurisprudență constantă a Curții, este de competența instanței naționale să aprecieze dacă elementele care îi sunt prezentate caracterizează, prin prisma realității economice și comerciale a operațiunilor în discuție, existența unei operațiuni unice, dincolo de forma contractuală a acesteia (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 februarie 2008, *Part Service*, C-425/06, EU:C:2008:108, punctul 54, și Hotărârea din 20 iunie 2013, *Newey*, C-653/11, EU:C:2013:409, punctele 42-45) și luând în considerare toate împrejurările în care se desfășoară aceasta (a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 decembrie 2010, *Everything Everywhere*, C-276/09, EU:C:2010:730, punctul 26 și jurisprudența citată).

28 Având în vedere aceste elemente, revine instanței de trimitere sarcina să verifice dacă, în cauza principală, serviciul de procesare a plății cu cardul, furnizat de Bookit, ar trebui să fie considerat, în vederea aplicării TVA-ului, drept un serviciu accesoriu vânzării biletelor de cinema în cauză sau drept un serviciu accesoriu unui alt serviciu principal care ar fi furnizat de Bookit cumpărătorilor biletelor respective, care ar putea fi rezervarea sau cumpărarea în avans și la distanță de bilete de cinema, și, prin urmare, ca formând împreună cu această prestație principală o prestație unică, astfel încât acestui serviciu ar trebui să i se aplice același tratament fiscal precum prestației principale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 februarie 1999, *CPP*, C-349/96, EU:C:1999:93, punctul 32, și Hotărârea din 16 aprilie 2015, *Wojskowa Agencja*

Mieszkaniowa w Warszawie, C-42/14, EU:C:2015:229, punctul 31).

29 Sub această rezervă, este necesar să se procedeze în speșă la interpretarea de către Curte a dreptului Uniunii solicitat de instanța de trimitere.

Cu privire la întrebări

30 Prin intermediul întrebărilor formulate, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 135 alineatul (1) litera (d) din Directiva TVA trebuie interpretat în sensul că scutirea de TVA care este prevăzută în cuprinsul acestuia se aplică unui serviciu numit „de procesare a plății cu cardul”, precum cel în discuție în litigiul principal, efectuat de o persoană impozabilă, prestator al acestui serviciu, atunci când o persoană cumpără prin intermediul acestui prestator un bilet de cinema pe care respectivul prestator îl vinde în numele și pe seama unei alte entități, indiferent dacă acea persoană plătește cu cardul de debit sau cu cardul de credit.

31 Din decizia de trimitere reiese că acest serviciu de procesare a plății cu cardul constă, mai întâi, în obținerea de către prestatorul respectivului serviciu, de la cumpărător, a datelor referitoare la cardul de debit sau la cardul de credit pe care acest cumpărător dorește să îl utilizeze și în transmiterea de către acest prestator a acestor date băncii sale acceptante, care le transmite băncii emitente. Acesta constă, apoi, atunci când banca emitentă, după primirea acestor date, a confirmat băncii acceptante, prin transmiterea către aceasta din urmă a unui cod de autorizare, validitatea cardului și disponibilitatea fondurilor necesare, în primirea codului respectiv de către acest prestator, prin intermediul băncii sale acceptante, ceea ce îl autorizează să realizeze vânzarea. El constă, în sfârșit, în retransmiterea de către acest prestator băncii sale acceptante, la sfârșitul zilei, a unui fișier de plăți care recapitulează ansamblul vânzărilor realizate efectiv în cursul zilei și care cuprinde datele relevante referitoare la cardurile de plată utilizate, inclusiv codurile de autorizare, în vederea retransmiterii sale de către banca acceptantă diferitor bănci emitente în cauză, care procedează astfel la plățile sau la viramentele către această bancă acceptantă, care transferă fondurile în cauză în contul prestatorului de servicii respectiv.

32 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că articolul 135 alineatul (1) literele (b)-(g) din Directiva TVA preia, fără modificări de substanță, scutirile care erau prevăzute anterior la articolul 13 secțiunea B litera (d) din Așasea directivă 77/388, respectiv la punctele 1-6 ale acestuia. Prin urmare, jurisprudența referitoare la aceste din urmă dispoziții rămâne pertinentă pentru interpretarea dispozițiilor echivalente ale Directivei TVA.

33 Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, scutirile prevăzute la articolul 135 alineatul (1) din Directiva TVA constituie noțiuni autonome de drept al Uniunii care au ca obiect evitarea unor divergențe în aplicarea sistemului TVA-ului de la un stat membru la altul (a se vedea Hotărârea din 10 martie 2011, Skandinaviska Enskilda Banken, C-540/09, EU:C:2011:137, punctul 19 și jurisprudența citată, precum și Hotărârea din 22 octombrie 2015, Hedqvist, C-264/14, EU:C:2015:718, punctul 33 și jurisprudența citată).

34 Tot dintr-o jurisprudență constantă rezultă că termenii folosiți pentru a desemna scutirile menționate sunt de strictă interpretare, dat fiind că aceste scutiri constituie derogări de la principiul general potrivit căruia TVA-ul este perceput pentru fiecare prestare de servicii efectuată cu titlu oneros de către o persoană impozabilă (a se vedea în special Hotărârea din 28 iulie 2011, Nordea Pankki Suomi, C-350/10, EU:C:2011:532, punctul 23, precum și Hotărârea din 22 octombrie 2015, Hedqvist, C-264/14, EU:C:2015:718, punctul 34 și jurisprudența citată).

35 În acest context, trebuie amintit că articolul 135 alineatul (1) litera (d) din Directiva TVA prevede că statele membre scutesc „operațiuni, inclusiv negocierea, privind conturile de depozit

sau conturile curente, pl??i, viramente, crean?e, cecuri ?i alte instrumente negociabile, exceptând recuperarea crean?elor”.

36 Opera?iunile scutite în temeiul acestei dispozi?ii sunt, prin urmare, definite în func?ie de natura prest?rilor de servicii furnizate, iar nu în func?ie de prestator sau de destinatarul serviciului. Scutirea nu este, a?adar, subordonat? cerin?ei ca opera?iunile s? fie efectuate de un anumit tip de întreprindere sau de persoan? juridic?, din moment ce opera?iunile în cauz? apar?in domeniului opera?iunilor financiare (a se vedea Hot?rârea din 28 octombrie 2010, Axa UK, C?175/09, EU:C:2010:646, punctul 26 ?i jurispruden?a citat?).

37 În spe?? este cert c? doar scutirea prev?zută la articolul 135 alineatul (1) litera (d) din Directiva TVA în favoarea unor „opera?iuni [...] privind [...] pl??i [...] viramente” poate fi relevant? în cauza în discu?ie în litigiul principal.

38 În aceast? privin??, Curtea a statuat deja c? viramentul este o opera?iune care const? în executarea unui ordin de transfer al unei sume de bani dintr?un cont bancar în alt cont bancar. Viramentul se caracterizeaz? în special prin faptul c? determin? modificarea situa?iei juridice ?i financiare care exist?, pe de o parte, între ordonator ?i beneficiar ?i, pe de alt? parte, între ace?tia ?i b?ncile lor, precum ?i, dac? este cazul, între b?nci. În plus, opera?iunea care determin? modificarea este simplul transfer de fonduri între conturi, independent de motivul acestuia. Astfel, întrucât viramentul este doar un mijloc de a transfera fonduri, aspectele func?ionale sunt decisive pentru a determina dac? o opera?iune constituie un virament în sensul articolului 135 alineatul (1) litera (d) din Directiva TVA (a se vedea în acest sens Hot?rârea din 5 iunie 1997, SDC, C?2/95, EU:C:1997:278, punctul 53, ?i Hot?rârea din 28 iulie 2011, Nordea Pankki Suomi, C?350/10, EU:C:2011:532, punctul 25).

39 În plus, textul articolului 135 alineatul (1) litera (d) din Directiva TVA nu exclude, în principiu, ca o opera?iune de virament s? fie defalcat? în mai multe servicii distincte, care constituie în acest caz „opera?iuni privind” viramentele în sensul acestei dispozi?ii (a se vedea în acest sens Hot?rârea din 5 iunie 1997, SDC, C?2/95, EU:C:1997:278, punctul 64). De?i nu se poate exclude ca scutirea în discu?ie s? se poat? extinde la servicii care nu reprezint? în mod intrinsec viramente, aceast? scutire nu poate totu?i privi decât opera?iuni care formeaz? un ansamblu distinct, apreciat în mod global, ?i care au drept efect îndeplinirea func?iilor specifice ?i esen?iale ale unor asemenea viramente (a se vedea în acest sens Hot?rârea din 5 iunie 1997, SDC, C?2/95, EU:C:1997:278, punctele 66-68).

40 Rezult? din cele ce preced? c?, pentru a fi calificate drept opera?iune privind viramentele în sensul articolului 135 alineatul (1) litera (d) din Directiva TVA, serviciile în discu?ie trebuie s? formeze un ansamblu distinct, apreciat în mod global, care are drept efect îndeplinirea func?iilor specifice ?i esen?iale ale unui virament ?i, prin urmare, care are ca efect un transfer de fonduri ?i determin? modific?ri juridice ?i financiare. În aceast? privin??, este necesar s? se disting? serviciul scutit în sensul Directivei TVA de furnizarea unei simple presta?ii materiale sau tehnice. În acest scop, este pertinent s? se examineze în special întinderea r?spunderii prestatorului de servicii, mai ales problema dac? aceast? r?spundere se limiteaz? la aspectele tehnice sau dac? se extinde la func?iile specifice ?i esen?iale ale opera?iunilor (a se vedea în acest sens Hot?rârea din 5 iunie 1997, SDC, C?2/95, EU:C:1997:278, punctul 66, ?i Hot?rârea din 28 iulie 2011, Nordea Pankki Suomi, C?350/10, EU:C:2011:532, punctul 24).

41 Este de asemenea necesar s? se sublinieze c?, întrucât aspectele func?ionale sunt decisive pentru a determina dac? o opera?iune prive?te un virament în sensul articolului 135 alineatul (1) litera (d) din Directiva TVA, criteriul care permite s? se fac? distinc?ie între o opera?iune care are ca efect un transfer de fonduri ?i determin? modific?ri juridice ?i financiare în sensul jurispruden?ei amintite la punctele 38-40 din prezenta hot?râre, care intr? în domeniul de aplicare al scutirii în

cauz?, și o operațiune care nu are asemenea efecte și, prin urmare, nu intră în domeniul de aplicare al acesteia constă în faptul că operațiunea respectivă transferă, în mod efectiv sau potențial, proprietatea fondurilor în discuție sau are ca efect îndeplinirea funcțiilor specifice și esențiale ale unui asemenea transfer (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 iulie 2011, Nordea Pankki Suomi, C-350/10, EU:C:2011:532, punctul 33).

42 În această privință, deși faptul că prestatorul de servicii în cauză debitează și/sau creditează el însuși în mod direct un cont sau chiar intervine prin înscriere în conturile aceluiași titular permite, în principiu, să se considere că această condiție este îndeplinită și să se constate caracterul scutit al serviciului avut în vedere (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 martie 2014, ATP PensionService, C-464/12, EU:C:2014:139, punctele 80, 81 și 85), simplul fapt că acest serviciu nu cuprinde în mod direct o asemenea funcție nu poate exclude însă de la bun început ca acesta să poată intra în domeniul de aplicare al scutirii în discuție, considerând că interpretarea amintită la punctul 38 din prezenta hotărâre nu prejudică modalitățile de realizare a viramentelor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 martie 2014, ATP PensionService, C-464/12, EU:C:2014:139, punctul 80).

43 Pe de altă parte, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, considerațiile referitoare la operațiunile privind viramentele sunt aplicabile de asemenea operațiunilor privind plățile (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 iunie 1997, SDC, C-2/95, EU:C:1997:278, punctul 50, și Hotărârea din 28 iulie 2011, Nordea Pankki Suomi, C-350/10, EU:C:2011:532, punctul 26).

44 În speță trebuie arătat că, astfel cum reiese din descrierea care figurează la punctul 31 din prezenta hotărâre, un serviciu de procesare a plății cu cardul, precum cel în discuție în litigiul principal, are ca efect determinarea executării unei plăți sau a unui virament, iar un asemenea serviciu poate fi considerat indispensabil pentru executarea acesteia, considerându-se că, după cum reiese din decizia de trimitere, tocmai transmiterea la sfârșitul zilei a fișierului de plăți de către prestatorul acestui serviciu băncii sale acceptante este cea care declanșează procesul de plată sau de virament al sumelor în cauză de la băncile emitente către banca acceptantă respectivă și, într-o ultimă etapă, în contul acestui prestator și că sunt executate efectiv doar plățile sau viramentele pentru care informațiile necesare sunt preluate în fișierul menționat.

45 Cu toate acestea, în primul rând, întrucât articolul 135 alineatul (1) litera (d) din Directiva TVA trebuie să facă obiectul unei interpretări stricte, din simpla împrejurare că un serviciu este indispensabil pentru efectuarea unei operațiuni scutite nu se poate deduce că acesta este scutit (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 iunie 1997, SDC, C-2/95, EU:C:1997:278, punctul 65, și Hotărârea din 28 iulie 2011, Nordea Pankki Suomi, C-350/10, EU:C:2011:532, punctul 31).

46 În al doilea rând, nici obținerea de către prestatorul acestui serviciu, de la cumpărător, a datelor referitoare la cardul de plată pe care acesta din urmă dorește să îl utilizeze, nici transmiterea lor de către acest prestator băncii sale acceptante, nici primirea de către acest prestator a codului de autorizare emis de banca emitentă, nici chiar retransmiterea de către acest prestator către banca sa acceptantă, la sfârșitul zilei, a unui fișier de plăți care preia în special codurile de autorizare aferente vânzărilor realizate nu pot fi considerate, individual sau împreună, ca realizând o funcție specifică și esențială a unei operațiuni de plată sau de virament în sensul articolului 135 alineatul (1) litera (d) din Directiva TVA.

47 Este cert, având în vedere această descriere, că prestatorul unui astfel de serviciu nu debitează și nu creditează el însuși în mod direct conturile în cauză, nici nu intervine în acestea prin înscriere în cont, nici măcar nu ordonă un asemenea debit sau credit, întrucât cumpărătorul este cel care, prin utilizarea cardului său de plată în vederea efectuării unei achiziții, decide că contul său va fi debitat în favoarea contului unui terț.

48 În plus, astfel cum a indicat Comisia Europeană în *Edin*, fișierele de plăți prezentate de un comerciant prestator de servicii bancii sale acceptante nu sunt nimic altceva decât o cerere privind obținerea unei plăți într-o formă electronică. Retransmiterea unui asemenea fișier la sfârșitul zilei următoare astfel doar informarea sistemului de plată în cauză cu privire la faptul că o vânzare autorizată în prealabil a fost într-adevăr efectuată. Prin urmare, nu s-ar putea considera că retransmiterea menționată execută plata sau viramentul în cauză sau că are ca efect îndeplinirea funcțiilor specifice și esențiale ale acestora. Împrejurarea că un asemenea fișier se limitează să reia datele și codurile aferente vânzărilor realizate efectiv și, prin urmare, ale celor pentru care s-a confirmat disponibilitatea biletului dorit de client este irelevant în această privință, împrejurarea respectivă fiind inerentă naturii înseși a unui asemenea fișier.

49 Este necesar să se sublinieze de asemenea că, astfel cum reiese din decizia de trimitere, codul de autorizare – pe care prestatorul se limitează de altfel să îl solicite, să îl recepționeze și să îl retransmită și asupra emiterii căruia nu are deci un control – care este cuprins în acest fișier nu reprezintă decât autorizarea efectuării vânzărilor, pe care banca emitentă în cauză, prin intermediul băncii acceptante, o dă prestatorului. Prin urmare, nu este vorba nici despre o funcție specifică și esențială transferului proprietății fondurilor în discuție. Așadar, faptul că un asemenea cod este obținut de prestatorul acestui serviciu direct din partea băncii emitente sau prin intermediul băncii sale acceptante este irelevant pentru a determina dacă un serviciu de procesare a plății cu cardul, precum cel în discuție în litigiul principal, intră sau nu intră în domeniul de aplicare al scutirii în discuție.

50 În al treilea rând, din decizia de trimitere nu reiese dacă prestatorul unui asemenea serviciu și-ar asuma vreo răspundere în ceea ce privește realizarea transformărilor juridice și financiare care caracterizează existența unei operațiuni de virament sau de plată scutite în sensul articolului 135 alineatul (1) litera (d) din Directiva TVA și, prin urmare, în ceea ce privește funcțiile specifice și esențiale ale procesului de transfer al fondurilor care intervine între băncile emitente și banca acceptantă, apoi de la banca acceptantă în contul acestui prestator. În special, deși prestatorul unui serviciu de procesare cu cardul se poate angaja, așa cum indică Bookit în observațiile sale scrise, fața de cumpărătorul său și, eventual, fața de entitatea pe seama căreia realizează vânzarea să efectueze corespunzător această vânzare și acest serviciu de procesare a plății cu cardul aferent, așadar, să execute satisfăcător acest serviciu, această răspundere nu implică faptul că prestatorul respectiv își asumă o răspundere pentru realizarea modificărilor juridice și financiare care sunt de natură să caracterizeze o operațiune de plată sau de virament scutită.

51 Din ansamblul acestor elemente rezultă că prestatorul unui serviciu de procesare a plății cu cardul, precum cel în discuție în litigiul principal, nu participă în mod specific și esențial la modificările juridice și financiare care materializează un transfer al proprietății fondurilor în cauză și care permit, potrivit jurisprudenței Curții, caracterizarea unei operațiuni privind plățile sau viramentele scutite în temeiul articolului 135 alineatul (1) litera (d) din Directiva TVA, ci se limitează să pună în aplicare mijloace tehnice și administrative care îi permit să colecteze informații și să le comunice băncii sale acceptante, precum și să îi fie comunicate, pe aceleași cale, informații care îi permit să realizeze o vânzare și să primească fondurile corespunzătoare.

52 În această privință, trebuie amintit că natura automatizată a unui asemenea serviciu, în special faptul că transmiterea fișierului de plăți determină declanșarea automată a plăților sau a viramentelor avute în vedere, nu poate modifica natura serviciului furnizat și, în consecință, nu are impact asupra aplicării scutirii în discuție (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 iunie 1997, SDC, C-2/95, EU:C:1997:278, punctul 37).

53 Un serviciu de procesare a plății cu cardul, precum cel în discuție în litigiul principal, care constă, astfel, în esență, într-un schimb de informații între un comerciant și banca sa acceptantă

în vederea primirii plății unui bun sau a unui serviciu oferit spre vânzare nu poate intra în domeniul de aplicare al scutirii prevăzute la articolul 135 alineatul (1) litera (d) din Directiva TVA în favoarea operațiunilor privind plățile și viramentele.

54 În fond, pe de o parte, un asemenea serviciu nu poate fi considerat ca fiind, prin natura sa, o operațiune financiară în sensul articolului 135 alineatul (1) literele (b)-(g) din Directiva TVA decât dacă se apreciază că orice comerciant care întreprinde demersurile necesare pentru a primi o plată efectuată cu un card de debit sau cu un card de credit realizează o operațiune financiară în sensul acestor dispoziții, ceea ce ar lipsi această noțiune de sensul său și ar încălca cerința strictei interpretări a scutirilor de TVA.

55 Pe de altă parte, acordarea scutirii prevăzute la articolul 135 alineatul (1) litera (d) din Directiva TVA unui serviciu de procesare a plății cu cardul, precum cel în discuție în litigiul principal, ar contraveni obiectivelor urmărite de scutirea operațiunilor financiare, care urmărește să reducă dificultățile legate de determinarea bazei de impozitare și a cuantumului TVA-ului deductibil și să evite o creștere a costului creditului de consum (Hotărârea din 19 aprilie 2007, Velvet & Steel Immobilien, C-455/05, EU:C:2007:232, punctul 24, precum și Ordonanța din 14 mai 2008, Tiercé Ladbroke și Derby, C-231/07 și C-232/07, nepublicată, EU:C:2007:332, punctul 24).

56 Astfel, aplicarea TVA-ului unui serviciu de procesare a plății cu cardul, precum cel în discuție în litigiul principal, nu prezintă asemenea dificultăți. În special, baza de impozitare, care corespunde contraprestației primite în schimbul acestui serviciu, și anume comisionul facturat cumpărătorului biletului pentru serviciul respectiv, poate fi determinat cu ușurință, iar o asemenea operațiune nu implică un credit pentru cumpărător din partea prestatorului acestui serviciu. Prin urmare, un asemenea serviciu nu are vocație să fie scutit în temeiul articolului 135 alineatul (1) litera (d) din Directiva TVA.

57 Având în vedere ansamblul considerațiilor care preced, trebuie să se răspundă la întrebările adresate că articolul 135 alineatul (1) litera (d) din Directiva TVA trebuie interpretat în sensul că scutirea de TVA prevăzută în cuprinsul acestuia pentru operațiunile privind plățile și viramentele nu se aplică unui serviciu numit „de procesare a plății cu cardul de debit sau cu cardul de credit”, precum cel în discuție în litigiul principal, efectuat de o persoană impozabilă, prestator al acestui serviciu, atunci când o persoană cumpără prin intermediul acestui prestator un bilet de cinema pe care persoana impozabilă menționată îl vinde în numele și pe seama unei alte entități, indiferent dacă acea persoană plătește cu cardul de debit sau cu cardul de credit.

Cu privire la cheltuielile de judecată

58 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a doua) declară:

Articolul 135 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că scutirea de taxa pe valoarea adăugată care este prevăzută în cuprinsul acestuia pentru operațiunile privind plățile și viramentele nu se aplică unui serviciu numit „de procesare a plății cu cardul de debit sau cu cardul de credit”, precum cel în discuție în litigiul principal, efectuat de o persoană impozabilă, prestator al acestui serviciu, atunci când o persoană cumpără prin intermediul acestui prestator un bilet de cinema pe care respectivul prestator îl vinde în numele și pe seama unei alte entități, indiferent dacă acea persoană plătește cu cardul de debit sau cu cardul de credit.

Semnături

* Limba de procedură: engleza.